

PRAVIDLA PRO HODNOCENÍ VÝSLEDKŮ VZDĚLÁVÁNÍ **ŽÁKŮ**

Tento dokument vydává ředitelka školy na základě § 30, odst. 1) zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání v platném znění, jako samostatnou přílohu Školního řádu.

Obsah

- I. Zásady hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání a chování ve škole a na akcích pořádaných školou
- II. Zásady a pravidla pro sebehodnocení žáků
- III. Stupně hodnocení prospěchu a chování v případě použití klasifikace
- IV. Zásady pro používání slovního hodnocení, hodnocení žáků s IVP
- V. Zásady pro stanovení celkového hodnocení žáka na vysvědčení v případě použití slovního hodnocení nebo kombinace slovního hodnocení a klasifikace
- VI. Způsob získávání podkladů pro hodnocení
- VII. Podrobnosti o komisionálních a opravných zkouškách
- VIII. Způsob hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami.

I. Zásady hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání a chování ve škole a na akcích pořádaných školou

1. Hodnocení je organickou součástí výchovně vzdělávacího procesu a je komplexním posouzením prospěchu a chování žáka.
2. Klasifikace je jednou z forem hodnocení, provádí se průběžně a celkově na konci každého pololetí. Průběžná klasifikace se uplatňuje při hodnocení dílčích výsledků a projevů žáka. Klasifikace souhrnného prospěchu se provádí na konci každého pololetí a není aritmetickým průměrem běžné klasifikace.
3. Předmětem klasifikace jsou výsledky, jichž žák dosáhl v jednotlivých předmětech stanovených školním vzdělávacím programem, učebním plánem, nebo individuálním vzdělávacím plánem. Klasifikační stupeň určí učitel, který vyučuje příslušnému předmětu. V předmětu, ve kterém učí více učitelů, určí výsledný klasifikační stupeň za klasifikační období učitelé po vzájemné dohodě.
4. Ohodnocení výkonu žáka klasifikačním stupněm posuzuje učitel výsledky práce objektivně a přiměřeně náročně. Přihlíží ke speciálně vzdělávacím potřebám žáka, zdravotnímu stavu, individuálním a věkovým zvláštnostem, výsledkům

psychologických a dalších odborných vyšetření, zájmům i ke kvalitě jeho výchovného prostředí. Ředitel školy působí na sjednocování klasifikačních měřítek všech učitelů.

5. Pedagogičtí pracovníci zajišťují, aby žáci a jejich zákonní zástupci byli včas informováni o průběhu a výsledcích vzdělávání žáka a to formou průběžných zápisů do žákovských knížek. Před koncem každého čtvrtletí budou sděleny výchovně vzdělávací výsledky žáků zákonným zástupcům na třídních schůzkách. V případě mimořádného zhoršení informuje učitel prokazatelným způsobem zákonného zástupce žáka neprodleně.
6. Každé pololetí se vydává žákovi vysvědčení; za první pololetí lze místo vysvědčení vydat žákovi výpis z vysvědčení.
7. Hodnocení výsledků vzdělávání žáka na vysvědčení je vyjádřeno klasifikačním stupněm (dále jen "klasifikace"), slovně nebo kombinací obou způsobů. O způsobu hodnocení žáků vzdělávaných dle individuálního vzdělávacího plánu rozhoduje ředitel školy na základě doporučení odborného poradenského pracoviště po projednání se zákonným zástupcem.
8. Výsledky žáků, kteří jsou vzděláváni podle individuálních vzdělávacích plánů, vytvořených na základě vzdělávacího programu pro základní školu speciální, jsou hodnoceny zpravidla slovně.
9. Je-li žák hodnocen slovně, převede třídní učitel po projednání s vyučujícími ostatních předmětů slovní hodnocení do klasifikace při přestupu na jinou školu, pokud o to škola nebo zákonný zástupce žáka požádá a také pro účely přijímacího řízení ke střednímu vzdělávání.
10. Jestliže je žák z výuky některého předmětu v prvním nebo ve druhém pololetí uvolněn uvádí se na vysvědčení místo hodnocení slovo "uvolněn(a)".
11. Do vyššího ročníku postoupí žák, který na konci druhého pololetí prospěl ze všech povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem s výjimkou předmětů výchovného zaměření stanovených rámcovým vzdělávacím programem a předmětů, z nichž byl uvolněn. Do vyššího ročníku postoupí i žák prvního stupně základní školy, který již v rámci prvního stupně opakoval ročník, a žák druhého stupně základní školy, který již v rámci druhého stupně opakoval ročník, a to bez ohledu na prospěch tohoto žáka.
12. Nelze-li žáka hodnotit na konci prvního pololetí, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení za první pololetí bylo provedeno nejpozději do dvou měsíců po skončení prvního pololetí. Není-li možné hodnotit ani v náhradním termínu, žák se za první pololetí nehodnotí.
13. Nelze-li žáka hodnotit na konci druhého pololetí, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení za druhé pololetí bylo provedeno nejpozději do konce září následujícího školního roku. V období měsíce září do doby hodnocení navštěvuje žák nejbližší vyšší ročník, popřípadě znovu devátý ročník.
14. Má-li zákonný zástupce žáka pochybnosti o správnosti hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí, může do 3 pracovních dnů ode dne, kdy se o hodnocení prokazatelně dozvěděl, nejpozději však do 3 pracovních dnů od vydání vysvědčení,

požádat ředitele školy o komisionální přezkoušení žáka; je-li vyučujícím žáka v daném předmětu ředitel školy, krajský úřad. Komisionální přezkoušení se koná nejpozději do 14 dnů od doručení žádosti nebo v termínu dohodnutém se zákonným zástupcem žáka.

15. Žák, který plní povinnou školní docházku, opakuje ročník, pokud na konci druhého pololetí neprospěl nebo nemohl být hodnocen. To neplatí o žákovi, který na daném stupni základní školy již jednou ročník opakoval; tomuto žákovi může ředitel školy na žádost jeho zákonného zástupce povolit opakování ročníku pouze z vážných zdravotních důvodů.
16. Ředitel školy může žákovi, který splnil povinnou školní docházku a na konci druhého pololetí neprospěl nebo nemohl být hodnocen, povolit na žádost jeho zákonného zástupce opakování ročníku po posouzení jeho dosavadních studijních výsledků a důvodů uvedených v žádosti.
17. Ředitel školy může žákovi, který po splnění povinné školní docházky nezískal základní vzdělání, povolit po posouzení důvodů uvedených v žádosti jeho zákonného zástupce a na základě dosavadních výsledků vzdělávání žáka pokračování v základním vzdělávání, nejdéle však do konce školního roku, v němž žák dosáhne osmnáctého roku věku.
18. Žákovi uvedenému v § 16 odst. 9 školského zákona v platném znění, může ředitel školy ve výjimečných případech povolit pokračování v základním vzdělávání do konce školního roku, v němž žák dosáhne dvacátého roku věku, v případě žáků vzdělávajících se podle ve vzdělávacím programu základní školy speciální pak se souhlasem zřizovatele do dvacátého šestého roku věku.

Zásady pro hodnocení chování

1. Klasifikaci chování žáka navrhuje třídní učitel po projednání s učiteli, kteří ve třídě vyučují a s ostatními učiteli školy. Navrhovaná výchovná opatření i snížené známky z chování projedná na pedagogické radě.
2. Kritériem pro klasifikaci chování je dodržování pravidel slušného chování a dodržování školního řádu během klasifikačního období, a to ve škole a při akcích organizovaných školou.
3. Při klasifikaci se přihlíží k individuálním a věkovým zvláštnostem žáků, morální a sociální vyspělosti žáka. Hodnocení žáků, kteří jsou z důvodu poruch chování v péči psychiatra probíhá velmi citlivě, s přihlédnutím k individuálním potížím a při respektování výchovných opatření a postupů, navržených odbornými pracovníky.
4. Výchovnými opatřeními jsou pochvaly nebo jiná ocenění a kázeňská opatření. Pochvaly, jiná ocenění a další kázeňská opatření může udělit či uložit ředitel školy nebo třídní učitel.
5. Ředitel školy může na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě podnětu jiné právnické či fyzické osoby žákovi po projednání v pedagogické radě udělit pochvalu nebo jiné ocenění za mimořádný projev lidskosti, občanské nebo školní iniciativy, záslužný nebo statečný čin nebo za dlouhodobou úspěšnou práci.
6. Třídní učitel může na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě podnětu ostatních vyučujících žákovi po projednání s ředitelem školy udělit pochvalu nebo jiné ocenění za výrazný projev školní iniciativy nebo za déletrvající úspěšnou práci.

Opatření k posílení kázně se ukládá, jestliže se žák závažně nebo opakovaně proviní proti školnímu řádu, nerespektuje pravidla společenského soužití nebo porušuje společenské normy. Opatření zpravidla předchází před sníženou známkou z chování.

Zvláště hrubé slovní a úmyslné fyzické útoky žáka vůči svým spolužákům nebo pracovníkům školy nebo školského zařízení se vždy považují za závažné zaviněné porušení povinností stanovených školským zákonem, které s účinností od 1. 9. 2017 podléhá ohlašovací povinnosti a to do následujícího dne příslušnému orgánu sociálně-právní ochrany dětí a státnímu zastupitelství.

7. Při porušení povinností stanovených školním řádem lze podle závažnosti tohoto porušení žákovi uložit:

- a) napomenutí třídního učitele
- b) důtku třídního učitele
- c) důtku ředitele školy

Při rozhodování o udělení opatření k posílení kázně nebo snížené známky z chování se přihlíží zejména:

- K závažnosti přestupku, zejména s ohledem na bezpečnost a dopad v kolektivu.
- K četnosti a opakování přestupku.
- K hodnocení chování žáka v předchozím období.
- K mimořádným okolnostem pokud se takové prokážou.

7.1. **Napomenutím TU** jsou postihovány menší přestupky proti školnímu řádu, tedy např. pozdní příchod, zapominání pomůcek, nepřezutí, neplnění povinností služby, neomluvená absence **do 1 hodín.**

7.2. **Důtku třídního učitele** uděluje TU za opakované drobné přestupky a za vážnější přestupky, tedy např. za opakované neplnění povinností, za nevhodné chování vůči spolužákům nebo zaměstnancům školy, opuštění budovy školy (určených prostor) bez povolení (např. o přestávkách), neomluvenou absenci **do 6 hodin.**

7.3. **Důtka ředitele školy** je udělována po projednání v pedagogické radě v případě, že důtka TU neměla žádoucí výchovný účinek a žák i nadále nerespektuje ustanovení školního řádu nebo za vážný přestupek. Důtkou RŠ může být potrestáno např. agresivní chování ke spolužákům, krádeže drobných věcí (pero, penál) kouření ve škole (na školních akcích) včetně užití elektronické cigarety, vážné prohřešky proti zásadám slušného chování, neomluvená absence **do 14 hodin.**

Závažnější prohřešky již ovlivní hodnocení chování

7.4. **Hodnocení druhým stupněm z chování musí být navrženo**, pokud se u žáka prokáže požití drog, alkoholu nebo jiných návykových látek, krádeže hodnotnějších věcí (mobil, hodinky, oděvy, obuv) hrubé slovní napadení pracovníka školy, projevy šikany, projevy rasismu a xenofobie, nebo neomluvená absence **do 25 hodin.**

7.5. **Hodnocení třetím stupněm z chování musí být navrženo**, pokud se u žáka prokáže opakované požívání drog, alkoholu nebo jiných návykových látek včetně elektronických cigaret., či distribuce drog, opakované nebo zvláště hrubé slovní napadení pracovníka školy, vnášení zbraní do školy, spáchání trestného činu, šikana, projevy rasismu a xenofobie, opakované krádeže hodnotnějších věcí, krádež vyššího obnosu, nebo dokladů, neomluvená absence **od 26 hodin.**

7.6. Informaci o udělení napomenutí TU, důtky TU nebo důtky RŠ sděluje TU neprodleně prokazatelným způsobem zákonnému zástupci žáka, není-li možné jinak – zasláním doporučeného dopisu.

7.7. Informaci o návrhu sníženého stupně z chování sděluje TU prokazatelným způsobem zákonnému zástupci žáka, není-li možné jinak – zasláním doporučeného dopisu. Současně jej prokazatelně vyzve k návštěvě školy. Z jednání se zákonným zástupcem pořídí zápis, ve kterém důvody návrhu na snížený stupeň z chování, stanovisko zákonného zástupce a přijatá opatření.

8. Informace o udělených pochvalách a výchovných opatřeních k posílení kázně zapisuje TU bezodkladně do třídního výkazu a katalogového listu žáka.

9. Při počtu nad 10 neomluvených hodin svolá ředitel školy výchovnou komisi o jejímž jednání informuje příslušný odbor sociální péče. Jestliže neomluvená absence žáka přesáhne 25 hodin ředitel školy bezodkladně podává oznámení příslušnému odboru sociální péče současně s podnětem k šetření zda nedošlo k zanedbávání péče o povinnou školní docházku ve smyslu ustanovení zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, v platném znění.

10. Třídní učitel nebo ředitel školy může na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě podnětu ostatních vyučujících, případně podnětu jiné právnické či fyzické osoby žákovi po předchozím projednání udělit pochvalu nebo jiné ocenění za výrazný projev školní iniciativy, za děletrvající úspěšnou práci nebo za významný mimořádný čin.

II. Zásady a pravidla pro sebehodnocení žáků

1. Sebehodnocení je důležitou součástí hodnocení žáků, posiluje sebeúctu a sebevědomí žáků.
2. Žáci se učí hodnotit svoje výsledky práce, opravovat chyby, učí se chápat, že chybovat je přirozenou věcí v procesu učení. Současně by se měli učit svou chybu přiznat a pracovat cílevědomě na jejím odstranění.

3. Při sebehodnocení jsou žáci vedeni k rozlišování:

- co se jim daří
- co ještě nezvládají
- jak mají pokračovat dál

4. Pod vedením učitele si osvojují objektivní postoj k vlastnímu výkonu a výsledky své práce se učí věcně srovnat s ostatními. Tato sebereflexe je klíčová při rozvoji kompetencí k učení a při budování věcného postoje žáka k budoucím možnostem pracovního i sociálního uplatnění.

5. Kromě sebehodnocení dílčích výkonů realizují žáci pod vedením třídního učitele souhrnné slovní sebehodnocení 1x za pololetí. Hodnocenými oblastmi jsou:

- zodpovědný přístup k vlastním i týmovým úkolům
- motivace k učení, zájem o výuku podpora spolužáků
- sebedůvěra a otevřená komunikace
- vztahy v třídním kolektivu
- kultura projevu

III. Stupně hodnocení chování a prospěchu v případě použití klasifikace

1. Chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou se v případě použití klasifikace hodnotí na vysvědčení stupni:

- a) 1 - velmi dobré,
- b) 2 - uspokojivé,
- c) 3 - neuspokojivé.

Kriteria pro klasifikaci chování:

Stupeň 1 – velmi dobré

Žák respektuje ustanovení školního řádu a osvojil si základní pravidla společenského chování, která dodržuje ve škole i na veřejnosti. Projevuje dobrý vztah k učitelům i spolužákům. Méně závažných přestupků se dopouští ojediněle, je přístupný výchovnému působení a snaží se své chyby napravit.

Stupeň 2 – uspokojivé

Chování žáka je v rozporu s pravidly chování a ustanovení vnitřního řádu školy. Žák se dopustil závažného přestupku nebo se dopouští opakovaně méně závažných přestupků proti školnímu řádu a pravidlům společenského soužití ve škole i na mimoškolních akcích. Žák je méně přístupný výchovnému působení, zpravidla nebyla účinná důtka třídního učitele, ředitele školy a žák se dopouští dalších přestupků, narušuje výchovně vzdělávací činnost, ohrožuje zdraví a bezpečnost svou nebo jiných osob.

Stupeň 3 – neuspokojivé

Chování žáka je v příkrém rozporu s pravidly slušného chování. Žák se dopouští závažných přestupků proti školnímu řádu, nerespektuje pravidla společenského soužití ve škole a porušuje právní normy. Přes veškerá opatření k posílení kázně pokračuje v asociálním chování a nemá snahu své chyby napravit.

Kriteria pro klasifikaci prospěchu

Výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých povinných a nepovinných předmětech v případě použití klasifikace hodnotí na vysvědčení stupni prospěchu:

STUPEŇ	RÁMCOVÁ KRITÉRIA
1 - výborný	Ovládá bezpečně učivo, dobře chápe souvislosti, pracuje samostatně
2 - chvalitebný	Ovládá učivo, dovede používat vědomosti a dovednosti při řešení úkolů, dopouští se jen menších chyb
3 - dobrý	Učivo v podstatě ovládá, řeší úkoly s pomocí učitele a s touto pomocí snadno překonává potíže a odstraňuje chyby
4 - dostatečný	Ovládá učivo se značnými mezerami, dělá podstatné chyby, nespolehlivě je překonává
5 - nedostatečný	Učivo neovládá, odpovídá nesprávně i na návodné otázky, úkoly nedokáže splnit ani s pomocí
UVOLNĚN	Žák je na základě odborného doporučení a žádosti ZZ rozhodnutím ředitele školy z výuky předmětu zcela uvolněn

Při hodnocení se na prvním stupni použije pro zápis hodnocení číslice, na druhém stupni se použije slovní označení stupně hodnocení.

Pro potřeby klasifikace se předměty dělí do tří skupin:

- A) předměty s převahou teoretického zaměření
- B) předměty s převahou praktických činností
- C) předměty s převahou výchovného a uměleckého odborného zaměření

Kritéria pro jednotlivé klasifikační stupně jsou formulována především pro celkovou klasifikaci. Učitel však nepřeceňuje žádné z uvedených kritérií, posuzuje žákovy výkony komplexně, v souladu se specifikou předmětu.

A) Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou teoretického zaměření

Převahu teoretického zaměření mají **jazykové, společenskovední, přírodovědné předměty a matematika.**

Při klasifikaci výsledků ve vyučovacích předmětech s převahou teoretického zaměření se v souladu s požadavky učebních osnov hodnotí:

- ucelenost, přesnost a trvalost osvojení požadovaných poznatků, faktů, pojmů, definic, zákonitostí a vztahů, kvalita a rozsah získaných dovedností vykonávat požadované intelektuální a motorické činnosti,
- schopnost uplatňovat osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení společenských a přírodních jevů a zákonitostí,
- kvalita myšlení, především jeho logika, samostatnost a tvořivost,
- aktivita v přístupu k činnostem, zájem o ně a vztah k nim,
- jazyková správnost ústního a písemného projevu (s individuálním přihlédnutím k možnostem žáka)
- kvalita výsledků činností,
- osvojení metod samostatného studia.

Výchovně vzdělávací výsledky se klasifikují podle těchto podrobných kritérií:

Stupeň 1 (výborný)

Žák ovládá požadované poznatky uceleně, chápe vztahy mezi nimi. Samostatně a tvořivě uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí. V jeho myšlení se projevuje logika, zřetelně se u něho projevuje samostatnost a tvořivost (i po návodu pedagoga). Ústní a písemný projev mívá nepodstatné nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. Grafický projev je přesný a je estetický. Výsledky jeho činnosti jsou kvalitní, pouze s menšími nedostatky. Je schopen (dle svých možností) samostatně studovat vhodné texty.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák ovládá požadované poznatky v podstatě uceleně. Samostatně a produktivně nebo podle menších podnětů učitele uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů. Myslí správně, tvořivě, v jeho logice se vyskytují částečně chyby. Ústní a písemný projev mívá menší nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. Kvalita výsledků činnosti je zpravidla bez podstatných nedostatků. Grafický projev je estetický, bez větších nepřesností. Je schopen samostatně studovat vhodné texty s menší pomocí učitele.

Stupeň 3 (dobrý)

Žák má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojení si požadovaných poznatků částečně mezery. Při vykonávání požadovaných intelektuálních a motorických činností projevuje nedostatky.

Podstatnější nepřesnosti a chyby dovede za pomoci učitele korigovat. se dopouští chyb. Uplatňuje poznatky podle podnětů učitele. Jeho myšlení je vcelku správné, ale málo tvořivé. V ústním a písemném projevu má nedostatky ve správnosti, přesnosti. V kvalitě výsledků jeho činnosti se projevují častější nedostatky, grafický projev je méně estetický a má nedostatky. Samostatně studovat je schopen pouze podle návodu učitele.

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojení si požadovaných poznatků závažné mezery. Při provádění požadovaných intelektuálních a motorických činností je málo pohotový a má větší nedostatky. V uplatňování osvojených poznatků a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se vyskytují závažné chyby. Je nesamostatný. Myšlení není tvořivé. Jeho ústní a písemný projev má vážné nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. V kvalitě výsledků jeho činnosti a v grafickém projevu se projevují nedostatky, grafický projev je málo estetický. Závažné nedostatky a chyby dovede žák s pomocí učitele opravit. Při samostatném studiu má velké těžkosti.

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák si požadované poznatky neosvojil uceleně, přesně a úplně, má v nich závažné a značné mezery. Jeho dovednost vykonávat požadované intelektuální a motorické činnosti má velmi podstatné nedostatky. V uplatňování osvojených vědomostí a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se vyskytují velmi závažné chyby. Při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí nedovede své vědomosti uplatnit ani s podněty učitele. Neprojevuje samostatnost v myšlení, vyskytují se u něho časté logické nedostatky. V ústním a písemném projevu má závažné nedostatky ve správnosti, přesnosti. Kvalita výsledků jeho činnosti a grafický projev mají vážné nedostatky. Závažné nedostatky a chyby nedovede opravit ani s pomocí učitele. Nedovede samostatně studovat.

B) Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou praktického zaměření.

Převahu praktické činnosti má **pracovní výchova**.

Při klasifikaci v tomto předmětu s převahou praktického zaměření v souladu s požadavky učebních osnov se hodnotí:

- vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem
- osvojení praktických dovedností a návyků, zvládnutí účelných způsobů práce
- využití získaných teoretických vědomostí v praktických činnostech
- aktivita, samostatnost, tvořivost, iniciativa v praktických činnostech
- kvalita výsledků činností
- organizace vlastní práce a pracoviště, udržování pořádku na pracovišti
- dodržování předpisů o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a péče o životní prostředí
- hospodárné využívání surovin, materiálů, energie, překonávání překážek v práci
- obsluha a údržba pomůcek, nástrojů, nářadí

Výchovně vzdělávací výsledky se klasifikují podle těchto podrobných kritérií:

Stupeň 1 (výborný)

Žák soustavně projevuje kladný vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem. Pohotově, samostatně a tvořivě využívá získané teoretické poznatky při praktické činnosti. Praktické činnosti vykonává pohotově, samostatně uplatňuje získané dovednosti a návyky. Bezpečně ovládá postupy a způsoby práce; dopouští se jen menších chyb, výsledky jeho práce jsou bez závažnějších nedostatků. Účelně si organizuje vlastní práci, udržuje pracoviště v pořádku. Uvědoměle dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a aktivně se stará o životní prostředí. Hospodárně využívá suroviny, materiál, energii. Vzorně obsluhuje a udržuje pomůcky, nástroje, nářadí. Aktivně překonává vyskytující se překážky.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák projevuje kladný vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem. Samostatně, ale méně tvořivě a s menší jistotou využívá získané teoretické poznatky při praktické činnosti. Praktické činnosti vykonává samostatně, v postupech a způsobech práce se nevyskytují podstatné chyby. Výsledky jeho práce mají drobné nedostatky. Účelně si organizuje vlastní práci, pracoviště udržuje v pořádku. Uvědoměle udržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a stará se o životní prostředí. Při hospodárném využívání surovin, materiálů a energie se dopouští malých chyb. Pomůcky, nástroje, nářadí obsluhuje a udržuje s drobnými nedostatky. Překážky v práci překonává s občasnou pomocí učitele.

Stupeň 3 (dobrý)

Žák projevuje vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem s menšími výkyvy. Za pomoci učitele uplatňuje získané teoretické poznatky při praktické činnosti. V praktických činnostech se dopouští chyb a při postupech a způsobech práce potřebuje občasnou pomoc učitele. Výsledky práce mají nedostatky. Vlastní práci organizuje méně účelně, udržuje pracoviště v pořádku. Dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a v malé míře přispívá k tvorbě a ochraně životního prostředí. Na podněty učitele je schopen hospodárně využívat suroviny, materiály a energii. K údržbě pomůcek, přístrojů a nářadí musí být částečně podněcován. Překážky v práci překonává jen s častou pomocí učitele.

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák pracuje bez zájmu a vztahu k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem. Získané teoretické poznatky dovede využít při praktické činnosti jen za soustavné pomoci učitele. V praktických činnostech, dovednostech a návycích se dopouští větších chyb. Při volbě postupů a způsobů práce potřebuje soustavnou pomoc učitele. Ve výsledcích práce má závažné nedostatky. Práci dovede organizovat za soustavné pomoci učitele, méně dbá o pořádek na pracovišti. Méně dbá na dodržování předpisů o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a o životní prostředí. Porušuje zásady hospodárnosti využívání surovin, materiálů a energie. V obsluze a údržbě pomůcek, přístrojů, nářadí se dopouští závažných nedostatků. Překážky v práci překonává jen s pomocí učitele.

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák neprojevuje zájem o práci a vztah k ní, ani k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem. Nedokáže ani s pomocí učitele uplatnit získané teoretické poznatky při praktické činnosti. V praktických činnostech, dovednostech a návycích má podstatné nedostatky. Nedokáže postupovat při práci ani s pomocí učitele. Výsledky jeho práce jsou nedokončené, neúplné, nepřesné, nedosahují předepsané ukazatele. Práci na pracovišti si nedokáže zorganizovat, nedbá na pořádek na pracovišti. Neovládá předpisy o ochraně zdraví při práci a

nedbá na ochranu životního prostředí. Nevyužívá hospodárně surovin, materiálů a energie. V obsluze a údržbě pomůcek, přístrojů a náradí, nástrojů se dopouští závažných nedostatků.

C) Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou výchovného zaměření

Převahu výchovného zaměření mají: **výtvarná výchova, hudební výchova a tělesná výchova.**

Při klasifikaci v předmětech s převahou výchovného zaměření se v souladu s požadavky učebních osnov hodnotí:

- stupeň tvořivosti a samostatnosti projevu
- osvojení potřebných vědomostí, zkušeností, činností a jejich tvořivá aplikace
- poznání zákonitostí daných činností a jejich uplatňování ve vlastní činnosti, kvalita projevu
- vztah žáka k činnostem a zájem o ně
- estetické vnímání, přístup k uměleckému dílu a k estetice ostatní společnosti
- v tělesné výchově s přihlédnutím ke zdravotnímu stavu žáka všeobecná, tělesná zdatnost, výkonnost a jeho péče o vlastní zdraví

Výchovně vzdělávací výsledky se klasifikují podle těchto podrobných kritérií:

Stupeň 1 (výborný)

Žák je v činnostech velmi aktivní. Pracuje tvořivě, samostatně, plně využívá své osobní předpoklady a velmi úspěšně podle požadavků osnov je rozvíjí v individuálních a kolektivních projevech. Jeho projev je esteticky působivý, originální, procítěný, v hudební a tělesné výchově přesný. Osvojené vědomosti, dovednosti a návyky aplikuje tvořivě. Má výrazně aktivní zájem o umění, estetiku, brannost a tělesnou kulturu a projevuje k nim aktivní vztah. Úspěšně rozvíjí svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák je v činnostech aktivní, tvořivý, převážně samostatný na základě využívání svých osobních předpokladů, které úspěšně rozvíjí v individuálním a kolektivním projevu. Jeho projev je esteticky působivý a má jen menší nedostatky z hlediska požadavků osnov. Žák tvořivě aplikuje osvojené vědomosti, dovednosti a návyky v nových úkolech. Má aktivní zájem o umění, o estetiku a tělesnou zdatnost. Rozvíjí si v požadované míře estetický vkus, brannost a tělesnou zdatnost.

Stupeň 3 (dobrý)

Žák je v činnostech méně aktivní, tvořivý, samostatný a pohotový. Nevyužívá dostatečně své schopnosti v individuálním a kolektivním projevu. Jeho projev je málo působivý, dopouští se v něm chyb. Jeho vědomosti a dovednosti mají četnější mezery a při jejich aplikaci potřebuje pomoc učitele. Nemá dostatečný aktivní zájem o umění, estetiku a tělesnou kulturu. Nerozvíjí v požadované míře svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost.

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák je v činnostech málo aktivní a tvořivý. Rozvoj jeho schopností a jeho projev jsou málo uspokojivé. Úkoly řeší s častými chybami. Vědomosti a dovednosti aplikuje jen se značnou pomocí učitele. Projevuje velmi malou snahu a zájem o činnosti, nerozvíjí dostatečně svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost.

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák je v činnostech převážně pasivní. Rozvoj jeho schopností je neuspokojivý. Jeho projev je povětšinou chybný a nemá estetickou hodnotu. Minimální osvojené vědomosti a dovednosti

nedovede aplikovat. Neprojevuje zájem o práci a nevyvíjí úsilí rozvíjet svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost.

IV. Zásady pro používání slovního hodnocení, hodnocení žáků s IVP

Výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých povinných a nepovinných předmětech stanovených školním vzdělávacím programem a chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou jsou v případě použití slovního hodnocení popsány tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělání žáka, které dosáhl zejména ve vztahu k očekávaným výstupům formulovaným v učebních osnovách jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu, k jeho vzdělávacím a osobnostním předpokladům a k věku žáka. Slovní hodnocení zahrnuje posouzení výsledků vzdělávání žáka v jejich vývoji, ohodnocení píle žáka a jeho přístupu ke vzdělávání i v souvislostech, které ovlivňují jeho výkon, a naznačení dalšího rozvoje žáka. Obsahuje také zdůvodnění hodnocení a doporučení, jak předcházet případným neúspěchům žáka a jak je překonávat.

Formu slovního hodnocení lze zvolit pro hodnocení výsledků práce žáka ve všech předmětech nebo pouze v některých z nich.

Slovní hodnocení je třeba formulovat ve smyslu pozitivní motivace a podpory osobního rozvoje žáka. Sdělení by měla být ve své formě kladná, avšak objektivní, v případě potřeby negativního hodnocení oslabená ve významu používání slov jako „často“, „převážně“, apod., prezentována vždy jako projev zájmu o žáka.

Slovní hodnocení obsahuje:

- konkrétní informace o výsledcích, dosažených v jednotlivých předmětech,
- jejich srovnání s předešlými výkony žáka, míru splnění požadavků daného předmětu, přesvědčení o dalším možném zlepšení výkonu žáka
- popis chování při výuce, způsob zvládnutí požadavků kladených na žáka
- výpověď o jeho sociálním chování, schopnost spolupracovat, podřídit se, ochotu pomoci druhým atd.
- posouzení individuálních vlastností žáka, mají-li vztah k sledovanému pokroku ve vývoji jeho osobnosti.

Slovní hodnocení žáků s IVP podle vzdělávacího programu ZŠ speciální

Čtení

- 1 – čte samostatně, plynule, s porozuměním
- 2 – A/čte plynule s částečným porozuměním
B/čte s částečným porozuměním
C/nečte plynule, ale čtenému rozumí
- 3 – čte s pomocí
- 4 – čte s trvalou pomocí
- 5 – učivo dosud nezvládá

Psaní

- 1 - A/píše samostatně a čitelně
B/píše samostatně, bez chyb
- 2 – píše čitelně s drobnými chybami
- 3 – A/píše s drobnými chybami a částečnou pomocí
B/píše s pomocí/
- 4 – píše s trvalou pomocí
- 5 – učivo dosud nezvládá

Počty

- 1 – počítá samostatně a přesně
- 2 – počítá samostatně a s drobnými chybami
- 3 – A/počítá s drobnými chybami a částečnou pomocí
B/počítá s pomocí
- 4 – počítá s trvalou pomocí
- 5 – učivo dosud nezvládá

Věcné učení

- 1 – učivo chápe a dobře se v něm orientuje
- 2 – učivu rozumí
- 3 – učivo částečně zvládá
- 4 – učivo zvládá s pomocí
- 5 – učivo nezvládá

Smyslová výchova a nepovinné předměty

- 1 – učivo dobře zvládá
- 2 – učivo zvládá
- 3 – učivo zvládá s pomocí
- 4 – učivo zvládá s trvalou pomocí
- 5 – učivo dosud nezvládá

Pracovní a výtvarná výchova

- 1 – A/je zručný(á) a pracovitý(á)
B/je tvořivý(á) a zručný(á)
- 2 – je pracovitý(á), méně zručný(á), ale rád (a) tvoří
- 3 – A/pracuje s částečnou pomocí, rád(a) tvoří
B/pracuje pomalu s částečnou pomocí
- 4 – pracuje s trvalou pomocí
- 5 – práce se mu zatím nedaří

Tělesná výchova

- 1 – je obratný(á) a snaživý(á)
- 2 – A/je méně obratný(á), ale snaživý(á)
B/je obratný(á), ale méně snaživý(á)
- 3 – A/cvičí podle svých možností
B/je méně obratný(á)
- 4 – cvičí jen s pomocí
- 5 – odmítá cvičit, nevyvíjí žádné úsilí

Hudební výchova

- 1 – má dobrý vztah k hudbě rád(a) zpívá
- 2 – rád(a) zpívá, je snaživý(á)
- 3 – na hudbu reaguje pozitivně, ale je méně aktivní
- 4 – hudbu přijímá zatím pouze pasivně
- 5 – nemá dosud vztah k hudbě

V. Zásady pro stanovení celkového hodnocení žáka na vysvědčení

a) V případě použití klasifikace

1. Celkové hodnocení žáka se na vysvědčení vyjadřuje stupni:

- a) prospěl(a) s vyznamenáním,
- b) prospěl(a),
- c) neprospěl(a)
- d) nehodnocen(a)

2. Žák je hodnocen stupněm

- a) **prospěl(a) s vyznamenáním**, není-li v žádném z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu horším než 2 - chvalitebný, průměr stupňů prospěchu ze všech povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem není vyšší než 1,5 a jeho chování je hodnoceno stupněm velmi dobré,
- b) **prospěl(a)**, není-li v žádném z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu 5 - nedostatečný nebo odpovídajícím slovním hodnocením,
- c) **neprospěl(a)**, je-li v některém z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu 5 - nedostatečný nebo odpovídajícím slovním hodnocením, nebo není-li z něho hodnocen na konci druhého pololetí.
- d) **nehodnocen(a)**, není-li možné žáka hodnotit z některého z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem na konci prvního pololetí.

3. Výsledky práce v zájmových útvarech organizovaných školou se v případě použití klasifikace hodnotí na vysvědčení stupni:

- a) **pracoval(a) úspěšně**,
- b) **pracoval(a)**.

b) Zásady pro převedení slovního hodnocení do klasifikace nebo klasifikace do slovního hodnocení pro stanovení celkového hodnocení žáka na vysvědčení

Prospěch

Ovládnutí učiva předepsaného osnovami	
1 – výborný	ovládá bezpečně
2 – chvalitebný	ovládá
3 – dobrý	v podstatě ovládá
4 – dostatečný	ovládá se značnými mezerami
5 - nedostatečný	neovládá
Úroveň myšlení	
1 – výborný	pohotový, bystrý, dobře chápe souvislosti
2 – chvalitebný	uvažuje celkem samostatně
3 – dobrý	menší samostatnost v myšlení
4 – dostatečný	nesamostatné myšlení
5 - nedostatečný	odpovídá nesprávně i na návodné otázky
Úroveň vyjadřování	
1 – výborný	výstižné a poměrně přesné
2 – chvalitebný	celkem výstižné

3 – dobrý	myšlenky vyjadřuje ne dost přesně
4 – dostatečný	myšlenky vyjadřuje se značnými obtížemi
5 - nedostatečný	i na návodné otázky odpovídá nesprávně
Celková aplikace vědomostí, řešení úkolů, chyby, jichž se žák dopouští	
1 – výborný	užívá vědomostí a spolehlivě a uvědoměle dovedností ,pracuje samostatně, přesně a s jistotou
2 – chvalitebný	dovede používat vědomosti a dovednosti při řešení úkolů, dopouští se jen menších chyb
3 – dobrý	řeší úkoly s pomocí učitele a s touto pomocí snadno překonává potíže a odstraňuje chyby
4 – dostatečný	dělá podstatné chyby, nesnadno je překonává
5 - nedostatečný	praktické úkoly nedokáže splnit ani s pomocí
Píle a zájem o učení	
1 – výborný	aktivní, učí se svědomitě a se zájmem
2 – chvalitebný	učí se svědomitě
3 – dobrý	k učení a práci nepotřebuje větších podnětů
4 – dostatečný	malý zájem o učení, potřebuje stále podněty
5 - nedostatečný	pomoc a pobízení k učení jsou zatím neúčinné

Chování

1 – velmi dobré	Žák uvědoměle dodržuje pravidla chování a ustanovení školního řádu. Méně závažných přestupků se dopouští ojediněle. Žák je však přístupný výchovnému působení a snaží se své chyby napravit.
2 - uspokojivé	Chování žáka je v rozporu s pravidly chování a s ustanoveními školního řádu. Žák se dopustí závažného přestupku proti pravidlům slušného chování nebo školnímu řádu nebo se opakovaně dopustí méně závažných přestupků. Zpravidla se přes důtku třídního učitele školy dopouští dalších přestupků, narušuje výchovně vzdělávací činnost školy. Ohrožuje bezpečnost a zdraví svoje nebo jiných osob. Žák má během pololetí neomluvenou absenci (15 až 21 neomluvených hodin).
3 - neuspokojivé	Chování žáka ve škole je v příkrém rozporu s pravidly slušného chování. Dopustí se takových závažných přestupků proti školnímu řádu nebo provinění, že je jimi vážně ohrožena výchova nebo bezpečnost a zdraví jiných osob. Záměrně narušuje hrubým způsobem výchovně vzdělávací činnost školy. Zpravidla se přes důtku ředitele školy dopouští dalších přestupků. Žák má během pololetí neomluvenou absenci v rozsahu 22 a více neomluvených hodin .

VI. Způsob získávání podkladů pro hodnocení

Podklady pro klasifikaci a hodnocení získává učitel zejména:

- soustavným sledováním výkonů žáka v průběhu vyučování
- různými způsoby prověřování vědomostí, dovedností a návyků (praktické, pohybové, ústní, písemné)
- analýzou výsledků aktivit žáků, zvláště se zaměřením na manuální zručnost, celkovou sociální vyspělost a samostatnost
- konzultacemi s ostatními učiteli, vychovatelkami, asistentkami pedagoga, pracovníky SPC

Postup při klasifikaci a hodnocení

1. Hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání a chování žáků pedagogickými pracovníky je jednoznačné, srozumitelné, srovnatelné s předem stanovenými kritérii, věcné, všestranné, pedagogicky zdůvodněné, odborně správné a doložitelné.
2. Podklady pro hodnocení a klasifikaci získávají vyučující zejména: soustavným diagnostickým pozorováním žáků, sledováním jeho výkonů a připravenosti na vyučování, různými druhy zkoušek (písemné, ústní, grafické, praktické, pohybové,...) kontrolními písemnými pracemi, analýzou výsledků různých činností žáků, konzultacemi s ostatními vyučujícími a podle potřeby i psychologickými a zdravotnickými pracovníky.
3. Učitel soustavně vede evidenci o klasifikaci žáka.
4. Při klasifikaci a hodnocení přihlíží učitel k úsilí vynaloženému žákem, jeho postojům k učení, snaze žáka, druhu a míře jeho postižení. V odůvodněných případech lze žáka neklasifikovat, o čemž rozhodne ředitel na základě návrhu třídního učitele, odborného posudku SPC nebo PPP a odborného lékaře.
5. Učitel informuje nejméně každé čtvrtletí zákonného zástupce žáka o jeho prospěchu a chování. V případě zhoršení prospěchu nebo chování žáka informuje učitel zákonného zástupce neprodleně.
6. Ředitel školy dbá na jednotnost hodnotících měřítek učitelů.
7. Při klasifikaci žáka, který nejméně tři měsíce před konce, klasifikačního období navštívoval školu při zdravotnickém zařízení a byl tam klasifikován, se po návratu do kmenové školy respektuje návrh klasifikace školy při zdravotnickém zařízení.
8. Přestupuje-li žák na jinou školu, zpracuje třídní učitel zprávu o jeho chování, docházce a klasifikaci v jednotlivých předmětech.

VII. Podrobnosti o komisionálních a o opravných zkouškách

Má-li zákonný zástupce žáka pochybnosti o správnosti hodnocení na konci I. nebo II. pololetí, může do 3 pracovních dnů ode dne, kdy se o hodnocení prokazatelně dozvěděl, nejpozději však do 3 pracovních dnů od vydání vysvědčení, požádat ředitele školy o komisionální přezkoušení žáka. Je-li vyučujícím daného předmětu ředitel školy, musí požádat o komisionální přezkoušení krajský úřad. Komisionální přezkoušení se musí konat nejpozději do 14 dnů od doručení žádosti nebo v termínu dohodnutém se zákonným zástupcem žáka.

Komisionální přezkoušení

1. Komisi pro komisionální přezkoušení jmenuje ředitel školy; v případě, že je vyučujícím daného předmětu ředitel školy, jmenuje komisi krajský úřad.
2. Komise je tříčlenná a tvoří ji:
 - a) předseda, kterým je ředitel školy, popřípadě jím pověřený učitel, nebo v případě, že vyučujícím daného předmětu je ředitel školy, krajským úřadem jmenovaný jiný pedagogický pracovník školy,
 - b) zkoušející učitel, jímž je vyučující daného předmětu ve třídě, v níž je žák zařazen, popřípadě jiný vyučující daného předmětu,

c) přisedící, kterým je jiný vyučující daného předmětu nebo předmětu stejné vzdělávací oblasti stanovené Rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání.

3. Výsledek přezkoušení již nelze napadnout novou žádostí o přezkoušení. Výsledek přezkoušení stanoví komise hlasováním. Výsledek přezkoušení se vyjádří slovním hodnocením nebo stupněm prospěchu. Ředitel školy sdělí výsledek přezkoušení prokazatelným způsobem žákovi a zákonnému zástupci žáka. V případě změny hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí se žákovi vydá nové vysvědčení.

4. O přezkoušení se pořizuje protokol, který se stává součástí dokumentace školy.

5. Žák může v jednom dni vykonat přezkoušení pouze z jednoho předmětu. Není-li možné žáka ze závažných důvodů ve stanoveném termínu přezkoušet, stanoví orgán jmenující komisi náhradní termín přezkoušení.

6. Konkrétní obsah a rozsah přezkoušení stanoví ředitel školy v souladu se školním vzdělávacím programem.

7. Vykonáním přezkoušení není dotčena možnost vykonat opravnou zkoušku.

Opravná zkouška

1. Žáci devátých ročníků a žáci, kteří na daném stupni školy dosud neopakovali ročník, kteří na konci II. pololetí neprospěli nejvýše ze dvou povinných předmětů s výjimkou předmětů výchovného zaměření, konají opravné zkoušky.

2. Opravné zkoušky se konají nejpozději do konce příslušného školního roku v termínu stanoveném ředitelem školy. Žák může v jednom dni skládat pouze jednu opravnou zkoušku. Opravné zkoušky jsou komisionální.

3. Žákovi, který nevykoná opravnou zkoušku úspěšně nebo se k jejímu konání nedostaví, neprospěl. Ze závažných důvodů může ředitel školy žákovi stanovit náhradní termín opravné zkoušky nejpozději do 15. září následujícího školního roku. Do té doby je žák zařazen do nejbližšího vyššího ročníku, popřípadě znovu do devátého ročníku.

4. V odůvodněných případech může krajský úřad rozhodnout o konání opravné zkoušky a komisionálního přezkoušení na jiné škole. Zkoušky se na žádost krajského úřadu účastní školní inspektor.

5. Komisi pro opravnou zkoušku jmenuje ředitel školy, v případě že je vyučujícím daného předmětu, jmenuje komisi krajský úřad. Pro složení komise a její činnost platí obdobně stejná ustanovení jako u komisionálního přezkoušení.

VIII. Způsob hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami

1. Dítětem, žákem se speciálními vzdělávacími potřebami je osoba se zdravotním postižením, zdravotním znevýhodněním nebo sociálním znevýhodněním. Zdravotním postižením je pro účely školských předpisů mentální, tělesné, zrakové nebo sluchové postižení, vady řeči, souběžné postižení více vadami, autismus a vývojové poruchy učení nebo chování. Zdravotním

znevýhodněním je zdravotní oslabení, dlouhodobá nemoc nebo lehčí zdravotní poruchy vedoucí k poruchám učení a chování, které vyžadují zohlednění při vzdělávání. Sociálním znevýhodněním je rodinné prostředí s nízkým sociálně kulturním postavením, ohrožení sociálně patologickými jevy, nařízená ústavní výchova nebo uložená ochranná výchova, nebo postavení azylanta a účastníka řízení o udělení azylu na území České republiky.

2. Žáci se speciálními vzdělávacími potřebami mají právo na vytvoření nezbytných podmínek při vzdělávání i klasifikaci a hodnocení. Základem práce je multisenzoriální přístup k výuce i k ověřování znalostí a dovedností.

3. Při hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami se přihlíží k povaze postižení nebo znevýhodnění. Vyučující respektují doporučení psychologických vyšetření žáků a uplatňují je při klasifikaci a hodnocení chování žáků, volí vhodné a přiměřené způsoby získávání podkladů. Průběžně provádí kontrolu pochopení zadání.

4. U žáka s vývojovou poruchou učení rozhodne ředitel školy o použití slovního hodnocení na základě žádosti zákonného zástupce žáka. Výsledky vzdělávání žáka s IVP podle vzdělávacího programu základní školy speciální se hodnotí zpravidla slovně.

5. Pro zjišťování úrovně žakových vědomostí a dovedností volí učitel takové formy a druhy zkoušení, které odpovídají schopnostem žáka. Kontrolní práce a diktáty píše tito žáci po předchozí přípravě. Pokud je to nutné, nebude dítě s vývojovou poruchou vystavováno úkolům, v nichž vzhledem k poruše nemůže přiměřeně pracovat a podávat výkony odpovídající jeho předpokladům.

6. Vyučující klade důraz na ten druh projevu, ve kterém má žák předpoklady podávat lepší výkony. Při klasifikaci se nevychází z prostého počtu chyb, ale z počtu jevů, které žák zvládl.

7. Klasifikace je provázena hodnocením, tj. vyjádřením pozitivních stránek výkonu, objasněním podstaty neúspěchu, návodem, jak mezery a nedostatky překonávat. Všechna navrhovaná pedagogická opatření se zásadně projednávají s rodiči a jejich souhlasný či nesouhlasný postoj je dokladován; jsou brány v potaz jejich připomínky.

8. V hodnocení se přístup vyučujícího zaměřuje na pozitivní výkony žáka a tím na podporu jeho motivace k učení namísto jednostranného zdůrazňování chyb.

Datum projednání pedagogickou radou: 10. 4. 2017

Datum schválení školskou radou: 10. 4. 2017

Ve Šternberku 10. 4. 2017

Mgr. Zuzana Parmová
ředitelka školy

